

Voda za mir

Vrijeme je ovo rata i krvi, borbe na život i smrt, vrijeme odluke koji narod će ostati a koji biti izbrisan s lica zemlje. No, u tom ludom kovitlacu zla što prijeti da proguta sve dobro, jedno ostaje. To je voda. Voda koja teče ne samo kroz rijeke, jezera mora i potoke, nego i kroz nas, ljude. Ljude koji se međusobno ubijaju iz dana u dan, opterećeni time koje je neko boje kože, u kojeg Boga vjeruje, odakle je...

Oni koji čine ta strašna djela ne vide jednu očitu stvar, a to je da smo mi svi isto, ljudi. Svi nekad plačemo, nekad smo nervozni, volimo dobro i mrzimo loše, kroz naše vene teče ista krv. Toliko smo isti da svi pijemo istu tečnost, vodu. Ali, negdje te vode nema. Ni jedan gutljaj da suho se grlo pokvasi, da lijekovi se popiju... Tamo u Gazi, što s jedne strane zapljuskuje je Sredozemno more, potoci krvi teku. Nema vode da sapere krv, nema dovoljno pitke vode da nakvasi sve te ispucane usne, dječije... Pogledajmo očima djece u ratu, djece koja nikada neće imati ono što mi imamo sada, djece koja se moraju boriti za svoj život iz dana u dan, za osnovne ljudske potrebe, pa čak i za čistu vodu, dok mi uzimamo naše stanje zdravo za gotovo. Ali zašto? Zašto se ljudi moraju mrziti toliko da ubijaju drugim ljudima članove porodice ispred njihovih očiju? Zašto naši životi, koji su i ovako kratki, ne mogu da idu kao neka rijeka, koja teče svojim putem, čista, bistra i slobodna? Na to pitanje vjerujem da ni oni koji čine sve te grozote nemaju odgovor. Izrael kontroliše devedeset posto palestinke vode. Palestinci su izgubili sve, a opet se bore za bolje sutra. Zašto? E pa zato jer oni ne misle da jedna brana može zaustaviti protok rijeke života, oni vjeruju da kada se sve završi, kada se pravda pokaže, da će moći sretno živjeti, da će moći sutra ustati i ponuditi barem vodu ljudima kojima će biti potrebna u tom momentu koliko je i njima bila prije. Da će im moći dati barem tu malu nadu da će sve biti bolje, kao što mi pokušavamo dati nadu stanovnicima Gaze danas. Uz pomoć koju im šaljemo, idu i naše dove.

Gledajte na ljude kao na kapi kiše! Svi imamo svoje živote, svoje pravce, svoje nade, želje i iskustva, ali svi mi idemo ka istom mjestu, onako kako kapljice kiše idu ka tlu. I zašto bi onda bilo toliko važno ko vjeruje u šta, ko je iz koje zemlje ili kojeg je roda? Molim Boga da svi uvidimo da nije važno, da kažemo stop pravljenju granica između nas, između kapi kiše... I da iz srca ljudskih poteče potok ljubavi, sličan onom nekom dalekom, duboko u šumi skrivenom, kristalno čistom, planinskom potoku što bistrinom svojom sapire sva zla svjetska i donosi mir i radost na licima, u dušama i srcima.

VODA ZA MIR

Kapljice vode padaju s neba poput suza iz srca jednog svijeta. Šapću svoju priču, priču o važnosti mira. Slijede svoj put, teku u rijeke koje nose poruku tišine i harmonije.

Voda je suština života, koja nas okružuje i hrani. Njena čista i kristalna površina odražava svjetlost i mir. Bez nje bi Zemlja bila suha i pusta. Njena smirena površina odražava nebo i poziva nas na tišinu, na razmišljanje o značaju harmonije u našim životima.

Voda teče kroz vrijeme, bezbrižno i nezaustavljivo. U svojoj jednostavnosti nudi nam lekciju o prihvatanju promjena, o prilagođavanju novim okolnostima. Iako se ponekad čini da je potrebno biti jak i okrutan, voda nas uči da možemo pronaći svoju snagu u mekoći, u prilagodljivosti.

U svijetu punom nemira i sukoba, voda nam pruža primjer kako da pronađemo unutrašnji mir. Njena sposobnost da se prilagodi svakom obliku i prostoru podsjeća nas da je fleksibilnost ključna za postizanje mira među ljudima.

Kada se osvrnemo na historiju, vidimo da su mnogi narodi gradili svoje civilizacije oko rijeka i jezera, koristeći vodu kao izvor života. Vodni resursi su često bili razlog za nesuglasice i ratove u historiji. Ali istovremeno, mogu biti i most između ljudi, simbol zajedničkog rada i međusobnog poštovanja. Ako znamo dijeliti vodu i čuvati je kao zajedničko dobro, možemo stvoriti temelje za trajni mir među narodima.

Voda za mir nije samo fraza, već poziv na djelovanje. Zato je važno da se svi zajedno trudimo da vodu koristimo na odgovoran način, da je čuvamo kao zajedničko dobro i da je dijelimo s drugima. Kroz zajednički rad na očuvanju vodnih resursa, možemo graditi mostove među ljudima i stvarati okruženje u kojem mir može cvjetati.

Voda za mir je poziv svakome od nas da se odnosimo prema vodi s poštovanjem i brigom, da je štitimo od zagađenja i iskorištavanja. Samo tako možemo osigurati da voda nastavi biti simbol mira i izvor života za buduće generacije.

Amira Avdić II-b

Voda za mir

U beskrajnu prostora i vremena, voda je uvijek bila simbol koji nadilazi granice kultura, jezika i vjera. Njezina jednostavna, a istovremeno duboka prisutnost u ljudskom životu izaziva promišljanje i inspiriše duše širom svijeta. Kroz stoljeća, voda je postala ne samo vitalni element za fizički opstanak, već i simbol mira, harmonije i pomirenja.

Njena tiha melodija poziva na smirenost i harmoniju. Ta tišina nosi sa sobom poziv na unutarnji mir, te uranjanje u dubine vlastite duše. U njenoj prozirnoj ljepoti, pronalazimo ogledalo u kojem možemo pronaći istinu i mir.

Voda, ta magična tečnost koja obuhvata dio naše planete, također posjeduje snagu da spaja ljude. Od drevnih civilizacija do savremenog doba, voda je bila mjesto: susreta, trgovine, dijaloga, pomirenja... Obala rijeka, mora ili sama fontana u gradu mjesta su koja postaju svjedoci susreta i razmjene, simboli zajedništva i mira.

U beskrajnoj lepezi boja i oblika, voda se odlikuje kao umjetničko čudo koje nas neizmjereno nadahnjuje. Posmatrajući ledenjake kako plešu u hladnoći arktičkih mora ili kako se talasi lome stijene obala uzburkanog okeana, osjećamo duboku povezanost s prirodom i njenim ritmovima. Ta povezanost nas podsjeća da smo mi, kao ljudska bića, samo mali dijelovi cjeline, a da je istinski mir moguć samo kada se uklopimo u taj veći kontekst.

U poplavama vode koja nosi razaračku sposobnost, vidimo i njezinu opasnost. Ali čak i u tim trenucima katastrofe, voda nas podsjeća na našu zajedničku ranjivost, na potrebu za međusobnom podrškom i solidarnošću. Kroz prirodne katastrofe, ljudi su često pokazali nevjerovatnu hrabrost i humanost, dokazujući da čak i u najtežim trenucima možemo pronaći mir u zajedništvu.

Okean, ta beskrajna plava prostranost koja prekriva većinu naše planete, postao je simbol univerzalnog jedinstva. Kroz valove koji se protežu hiljadama kilometara, prepoznajemo povezanost svih živih bića na Zemlji. Kroz morske struje koje putuju između kontinenata, vidimo da granice nisu nepredvidljive prepreke, već prilike za susret i razmjenu.

U svakoj kapi kiše koja pada s neba, osjećamo dodir visina. Ta kiša koja natapa zemlju nije samo izvor života za biljke i životinje, već i simbol obnove i preporoda. Kroz nju, svijet se čisti od prašine i zagađenja, kao što se i naše duše mogu očistiti od tereta prošlosti i sukoba.

U mnogim dijelovima svijeta, voda je uzrok sukoba. Konkurencija za ograničene vodene resurse može dovesti do napetosti između ljudi.

Voda za mir nije samo poetska fraza. Ona je stvarna i živa. Kroz svoju prisutnost u našim životima, voda nas podsjeća na našu zajedničku sudbinu, na našu povezanost s prirodom i s drugim ljudima. Kroz nju, možemo pronaći unutaršnji mir i slog u vlastitoj duši.

Amna Dervišbegović, la